

Η Αγάπη μακροθυμεί

/ Γενικά

Image not found or type unknown

Η Αυγή επέστρεψε από το σχολείο εκείνο το φωτολουσμένο μεσημέρι, όπως κάθε μέρα, εξουθενωμένη. Τριάντα παιδιά στην Α΄ Δημοτικού και μόνο δέκα τα Ελληνόπουλα, που μιλούσαν τη γλώσσα. Τα άλλα είκοσι, παιδιά μεταναστών από όλες τις φυλές της γης. Πώς να τους μάθει να διαβάζουν λέξεις, που δεν γνώριζαν και τη σημασία τους; Κάθε πρωινό πρόσφερε με αφοσίωση όλη την ενέργεια της νιότης της, ως την τελευταία ικμάδα, να βοηθήσει αυτά τα όμορφα πλάσματα με τα εκφραστικά μάτια, που είχαν τραβήξει κακό φύλλο στο παιχνίδι της ζωής.

Πεινούσε πολύ. Είχε μαγειρέψει αποβραδís το αγαπημένος της αρνί φρικασέ και βιαζόταν να φθάσει σπίτι της να το απολαύσει. Βρήκε την εξώπορτα ξεκλείδωτη, κ' απορημένη, σαστισμένη, μηχανικά μπήκε στο σπίτι. Έπεσε αναπάντεχα πάνω σε δύο άγνωστους, μελαμψούς άνδρες, έτοιμους να βγουν. Ο ένα κρατούσε στα χέρια του την κατσαρόλα με το φρικασέ κι ο άλλος δύο κουβέρτες κι ένα τηγάνι. Για κλάσματα του δευτερολέπτου αποσβολώθηκε κι ύστερα έμπηξε μια τρομαγμένη τσιρίδα. Ακαριαία από το μπάνιο ανταπάντησαν φοβισμένες κραυγές και κλάματα παιδιού, ενώ εμφανίστηκε αλαφιασμένη μια φρεσκολουσμένη έγκυος γυναίκα μ' ένα τρίχρονο αγόρι στην αγκαλιά. Κοιτάζονταν κι οι πέντε σα χαμένοι, ενεός, για μερικά δευτερόλεπτα, κι ύστερα, ο νεαρός με την κατσαρόλα της μίλησε αγχωμένος σε καλά Αγγλικά και την καθησύχασε. Να μη φοβάται, μην καλέσει την Αστυνομία, την παρακάλεσε. Τη διαβεβαίωσε ότι δεν είναι κακοποιοί. Σύριοι, πρόσφυγες είναι που τους έφαγε η απλυσία και ήθελαν να πλυθούν. Αυτός στη Συρία ήταν πολιτικός μηχανικός κι η γυναίκα του δασκάλα. Ο αδελφός του φοιτητής της Ιατρικής. Το φαγητό ήταν μεγάλος πειρασμός, γιατί δυο μήνες τώρα στον προσφυγικό καταυλισμό έτρωγαν μόνο σάντουιτς. Της ζητούσαν ταπεινά

συγγνώμη για την εισβολή. Η Αυγή κοίταζε επίμονα εκείνα τ' απελπισμένα μάτια για να διαβάσει την ψυχή τους και είδε αποθάρρυνση, ικεσία και ειλικρίνεια.

Τους προσκάλεσε με συνοχή καρδιάς να καθίσουν στο τραπέζι της και να γευματίσουν όλοι μαζί. Εκεί της εξιστόρησαν τις ζοφερές συνθήκες της πολύπαθης ζωής τους, τη φρίκη και τον τρόμο, που βίωσαν, με τους ανελήτους βομβαρδισμούς από τον κυβερνητικό στρατό και τους αποτρόπαιους αποκεφαλισμούς από τους τζιχαντιστές! Όταν τους ξεπροβόδιζε, αφού τους φόρτωσε με ρούχα, κουβέρτες, κατσαρολικά και τρόφιμα, τους διαβεβαίωσε εγκάρδια ότι έχουν τώρα στην Ελλάδα μία φίλη, να έρχονται κάθε μεσημέρι να τρώνε μαζί της και να πλένονται και ό,τι άλλες ανάγκες προκύπτουν, αυτή θα τις προφταίνει. Η Ράχα, η έγκυος, αποπειράθηκε με ξεχειλίζουσα ευγνωμοσύνη να της φιλήσει τα χέρια αλλά η Αυγή την αγκάλιασε θερμά και την αποκάλεσε αδελφή της. Τα χαμόγελα και η λάμψη στα πρόσωπά τους, καθώς έφευγαν για τον καταυλισμό, μιλούσαν εύγλωττα για τα θαύματα που κατορθώνει η αγάπη.

Η αγάπη γιατρεύει τον πόνο των πληγωμένων, επουλώνει πληγές, δίνει χαρά, ψυχική πληρότητα, κάνει τους ανθρώπους αυθεντικούς, τη ζωή πιο αξιοβίωτη, τη νοσηματοδοτεί, την βαθαίνει και την πλαταίνει, ανοίγει τα σύμπαντα, μας ενώνει με το Θεό, μας τελειοποιεί, μας μεταποιεί σε κατά χάριν Θεούς.

Φάνης Κουντουριανού-Μανωλοπούλου

Πηγή: isagiastriados.com